

Előzetesi árak:
 Egész évre — 220 K — f
 Félévre — 110 „ — „
 Negyedévre — 56 „ — „
 Fgy hóra — 20 „ — „
 Egyes szám ára Budapesten,
 vidéken és a pályaudvarokon
 80 fillér.

Megjelen hétfő ki-ételével
 minden nap, ünnep után is.

AZ UJSÁG

Budapest, Rákóczi-ut 54. sz.
 Telefon: József 13-36, József 122-58

KIADÓHIVATAL:
 Budapest, Rákóczi-ut 54. sz.
 Telefon: József 13-36, József 10-36,
 József 122-56.

FIÓKKIADÓHIVATAL:
 Budapest, Erzsébet-körút 43.

ROVÁS.

Lemondott Huszár Károly miniszterelnök s elbucsuzunk tőle. Évtizedek óta az első kormányfő, a ki végig megcsinálta, a mire vállalkozott s a ki nem bukott meg, csak megy, mivel a dolgát elvégezte. Furcsa, de úgy van: ez a forradalmi időszak mutatja föl az első megvalósított programot, az első mindvégig betartott megállapodást. Koncentrációs kabinet, mely vezesse a választásokat, állítson kormányfőt s annak a kezébe tegye le a hatalmat. Betű szerint megtörtént minden. Nem volt könnyű, nem volt sima munka. Hogy mégis sikerült, mutatja, hogy Huszár Károly nem tuczat-politikus. Meggyőződéses mindig hiven, miniszterelnöki hivatásához mértén mindig igazságos és megértő tudott lenni. Mindenkinél a miniszterelnöke volt, nemcsak a pártjának. S mindenki tisztelete néz további pályája elé, nemcsak a pártjáé. Huszár Károly bevált értéknek. Az első, melyet az új irányzat az országnak termelt.

De Tournadre tábornok átadta Szegedet a magyar kormányzatnak. Itt élt hónapokon át magyar földön s ő is, mint minden idegen, egészen másképp vélekedik rólunk, mint azok, a kik nem ismertek meg bennünket. Franciaország néz le ránk a legidegenebbül, — francziák, a kik köztünk voltak, érznek bennünket legrokonabbnak. Végzetes hiba, hogy a minket nem ismerők mondják ki rólunk az ítéletet, de ezért a felelősség nem minket illet. A kik megismertek, lesznek tanulni ez ítélet igaztalanságának és erkölcsi támaszunk, ha vádat kovácsolnak abból, hogy nem nyugszunk meg az ítéletben. A francia nemzet ellenünk van, de nem ellenségünk. Nem érdekelt fél nálunk, ezért irántunk nemcsak nem elfogult, hanem közömbös is. De Tournadre-ok, a kik távoznak tőlünk, már többen vannak. Meglátják újra hazájukat s felvilágosíthatják, nagyon tévedett a mi kárunkra. Köszönet nekik a multért, ők tudják, hogy a jövő a mienk.

„Egyetlen kormány, vagy kormányok csoportja sem jogosult, hogy egy másik nép területe és politikája fölött határozzon.“ — Milyen ismerős szentencia ez, milyen biztató nekiünk! Ni, hiszen ezt 1917-ben hallottuk s mondotta Wilson. Akkor? No hiszen sokat ért. Ennek a szentenciának a tartalma csak guny, vagy anachronizmus. De nini, hiszen ezt most, 1920-ban, február 25-én üzenté Wilson Franciaországnak és Angliának. Még most is mondja! Délszlávia jogaiért, Olaszországgal szemben. Hát még vallja azt az elvet, melylyel lefegyverzett bennünket? Nem ejtette az óceánba, mikor átjött Európába s mintha már nem is emlékezett volna rá? De hát akkor mi történik velünk? A kiknek területéről és politikájáról, könyörtelenül diszponálnak. Wilson ur, — mi nem vagyunk emberek, vagy irányunkban ön nem ember? Van lelke ilyen fontosnak igazságosnak lennie Jugoszlávia iránt mikor mi is halljuk a szavát? S van lelke nem hallani meg a mienket?

Horthy Miklós kormányzó.

(A kormányzó az egész nemzetgyűlés viharos ünneplése közben letette az esküt. — A kormány lemondott.)

— Az Ujság tudósítójától. —

A magyar állam fejét megillető tisztelettel és hódolattal köszöntjük Horthy Miklóst, a magyar hadviselés büszkeségét, a nemzeti hadsereg megalapítóját, Magyarországnak a bolsevizmus átkától megváltóját és azt a férfit, a kinek ime hivatása, hogy a forradalmi utról letért és a jog és alkotmány várába menekülő magyar államiságot ismét és ezúttal végleg további életképességében megerősítse.

Sokat várunk tőle: mindent. Hogy ápolja a hatalmas erővel föllángolt magyar nemzeti gondolatot és az igazságot, könyörületet és Istentől parancsolt erkölcsöt ápoló érzést. Hogy letompítsa és végérményben megszüntesse a még megmaradt forradalmi konvulziókat s a korszakot alkotó törekvések tülzait, melyek csak ártanak annak, a mit szolgálni vélnek. Hogy ne legyen ez a megviselt ország tanyája nemzet- és erkölcesellenes törekvéseknek, ellenben legyen édes hazája mindenkinél, a ki magyar és becsületes akar lenni.

Hogy legyen az állam táplálója és védője minden tagjának s ne legyen olyan tagja, a ki az államnak nem adná meg szívvel, lélekkel, s ha kell, önmaga nélkülözésével is azt, a mit az állam nem nélkülözhet.

Hogy a fegyverek ura lévén, teremtsen békességet a szűk, de szent új határokon belül s a békés munka feje letére tartsa ébren a haza szent érdekeinek a gondolatát minden időkre, nehogy a lemondás révén elveszessen az, a mit elvettek tőlünk.

Azt a hivatást tölti be, melynek számára a magyar történelem királyi dísz és felséget biztosított. Ez a hivatás most több terhet ró a kormányzóra, mint eddig a királyra. Érzésünk szerint több hatalmat is követel a kormányzó számára, mint kapott. A hatalmat körül lehet határolni, de a mit vele elérnie kell, nem alkalmazkodik a szűkebb méretekhez.

A nemzetnek, hogy kormányzója ily körülmények között történelmi misszióját betölthesse, fokozott tisztelettel, bizalommal és engedelmisséggel kell szolgálatára állani. A magyar nemzet büszke, jogaira féltékeny. Legyen büszke Horthy Miklósról és ne féltesse jogait saját fiától. Horthy Miklós kormányzónak csak magyar gondolata, magyar célja lehet s az ut, mely előtte megnyílt, csak magyar ideálok felé vezet.

Az eskü, melyet a kormányzó ma a nemzetnek tett, a jognak, a törvény megtartásának és másokkal megtartatásának biztosítéka. Magyarország mai naptól kezdve ismét mondhatja: alkotmányos állam, jogállam vagyok. S a sok viszontagság, vér, háborgás után komoran és bátran nézhet az egyetlen felhő felé, mely nyugatról tornyosodik föléje. S bizakodva a siker tudatában és érezve, hogy örökös fölötte a jog, a törvény és az igazság hármassága, nyulhat a szerzősorsához, hogy dolgozzék önmagáért és a hazáért.

Horthy Miklós kormányzó megleszi, a mit várunk tőle. Tegyük meg mi is, a mivel tartozunk.

A parlament előtt.

Ragyogó napsütésben gyűlekezik a kormányzó a parlament épülete előtt. Az Országház-tér díszítése egyszerű, mindössze a képviselőház déli homlokzatáról és a főbejárattól lóg egy-egy nemzetiszínű zászló és ugyanilyet tűztek ki a Curia és a földművelésügyi minisztérium

épületeire is. De már az Alkotmány-utca zászlódisznó pompázik. A főváros tanácsa rendeletére még tegnap este megkezdtek a belső körút díszítését. A Gellért-szállótól az Országházig a Vármű-körút, Múzeum-körút, Károly-körút, Vilmos császár-ut, Alkotmány-utca, Kossuth Lajos-utca, Eskü-tér és Eskü-ut hatalmas keresztbevont zászlóktól díszes, a villamos ivlámpákról piros-fehér-zöld és a főváros színeit viselő zászlók lengnek és hosszú idő után ismét látjuk a czimerrel és koronával díszített nemzeti lobogókat. A nemzeti gyászt hirdető zászlók is eltűntek a házakról s helyükbe kitették a nemzeti színeket. Valamennyi középület zászlódisznó lett.

Az Országház-téren szokatlanul korán vonult fel a díszbe öltözött rendőrség. Lovasrendőrök állottak az utcatorlatoknál, nagy-számu gyalogos rendőr alkotott sorfalat a képviselők feljárománál, azonkívül kivonult a karhatalom is, a mely a tér parkjaiban és a környező utcákon biztosította a rendet. Az ismertebb képviselőket megéljenezte a közönség, azokat az urakat és hölgyeket pedig, a kik boldog örömmel siettek a karzati kapuhoz, irigykedve nézte a künrekedt közönség, mert hiszen a mai nevezetes ülésre minden karzati jegy elfogyott. Az ülés már régen megkezdődött, de a közönség még mindig a téren maradt, sőt egyre nagyobb lett a száma, mert ma a kormányzó érkezésére volt kíváncsi. A türelmetlenség is egyre fokozódott. Az I. számú kapunál többször megjelent czilinderben, ünneplő kabátban Lukovich Aladár házmagy, a ki a nemzetgyűlés elnökének rendeletéből a kormányzót a Ház kapujában fogadja. Beniczky Tamás rendőrfőparancsnok és a karhatalom parancsnokai is itt helyezkedtek el és a napsütéses képet még ragyogóbbá tette néhány fiatal leány, a kik tanárnőjükkkel jöttek el, hogy Horthy Miklóst üdvözlöljék.



Gyülekezik a nemzetgyűlés.

Kora reggel van, de a biborszőnyeges folyosók már mozgalmas képet mutatnak. Ünneplő feketebe öltözött képviselők közé színes egyenruhák vegyülnek. A fekete redingetok mellett buzavirágzin huszártillák, pirosstráfos tábornoki nadrágok, férfias barna katonáarcok és kedves finom női profilok keverednek. Végigsiet a dunai oldalon Prohászka Ottokár püspök nemes alakja, az egyik középfolyosón magánosan, elvonultan és idegenszerűen sétálgat Andrássy Gyula gróf, az Országház-téri oldalon pedig nagy udvar veszi körül nagyatyái Szabó István minisztert. Tizenegy óra tájban már olyan sokan vannak a folyosón, hogy alig lehet keresztülfurakodni az ember-tömegben. A különös ünnepi események hangulata üli meg az arczokat és a lelkeket. Sokan vannak, de a szokott zsibongás nem hallik. Csend van, ünnepélyes csend.

Angol tisztek érkeznek, egy skót főhadnagy elegáns hölgyeket kísér végig a folyosón a diplomaták páholya felé. Megékezik sokorópátka Szabó István miniszter selyemkendős felesége is, a kit felkafauznak az egyik elsőemeleti karzatra. Csoportosan jönnek a külföldi hírlapírók, köztük Leval, a párisi Le Temps tudósítója. Különösen nagy számmal vannak képviselve az angol lapok és a bécsi sajtó. A bécsi újságírókat külön kocsi hozta Budapestre.

Ürögös kert a karzaton.

Készen áll a karzatok. A ki névvel, ranggal rendelkezik Budapesten, mind a karzatokon. Kilenc óra után néhány percetel zsúfolni volt a két emelet minden helye. Az első emelet fölött levő karzaton, a mely a képviselők családtagjai számára van fenntartva, ragyogó pompába öltözött hölgyek. A tavaszi divat bámulatos kreációi, kalapalkörmények, színpompás selyemtoilettek, a melyek az ülés megnyi-

táság bőven adnak alkalmat a hölgyvilágnak az ámulatra, a kritikára és — kopirozásra. Ezen a karzaton láttuk Huszár Károly miniszterelnök nejét, Beniczky Ödön belügyminiszter feleségét, innen rajzolja a terem képét Rippl-Rónai József. A diplomaták karzatán angol, olasz és francia tisztek nejeikkel. A főrendek karzatán Batthyány Vilmos gróf nyitrai püspök és Némethy Károly volt államtitkár. A karzati közönség közt egy igénytelen feketébe öltözött, barna fejekendős asszony. Csak a mikor sokorópátkái Szabó István miniszter hosszasan és állhatatosan tekint a karzat e részére, tudjuk meg, hogy az asszonyt a kegyelmes ur felesége. A baloldali első emeleti karzat a leggyönyörűbb virágos dísz, a melyet a hölgyvilág nyújthat, suhogó selyem, illatos parfüm, divatremekek, itt ül Horthy Miklós neje Paullette leányával, Miklós és István fiaival, valamint rokonokkal, Gräfl Margit urhölgyvel. Körülöttük ragyogó tábornoki uniformisok, atillák. Itt látjuk Soós Károly vezérőrnagy, hadügyi államtitkár, a fővezér testvérbátyját, Horthy István tábornokot, Lukachich Géza altábornagyot, Fehér ezredes, Görgey őrnagyot és a fővezér rengeteg tisztjét. Mindenütt ünnepélyes öltözött közönség, ünnepélyes hangulat és feszült várakozás.

Kezdődik a történelmi ülés.

Negyedtizenegy óra elmúlt, az ülésterem padjai élénkülni kezdenek. A miniszterek közül először Somssich gróf külügyminiszter ül a helyére, azután megjelenik a bársonyszékben Huszár Károly miniszterelnök, majd a kormány többi tagjai foglalnak helyet. A képviselők érdeklődve nézik a roskadási megtelt karzatokat, a fantasztikusan tulzsufolt újságírói és tisztviselői páholyokat.

A diplomaták páholyában a következőket láttuk a többi között:

Hohler angol főmegbízott, Gorton angol tábornok és neje, Domaille, az angol élelmezési bizottság elnöke, Johnson angol követségi titkár, Grant-Smith amerikai főmegbízott, Hathaway amerikai követségi titkár, Jolly amerikai katonai attaché, Lyons amerikai őrnagy, Cerutti olasz főmegbízott, Mombelli tábornok neje és leánya, Pignatelli herceg őrnagy, Cnobloch báró osztrák követ és neje, lovag Hornbostel Tivadar osztrák konzul és neje, Hammer-Purgstall báró alkonzul, Szembek gróf lengyel követ és neje, Wielopolski gróf lengyel katonai attaché és neje, Baic jugoszláv követ, Bogy jugoszláv katonai attaché és neje, Thermann báró német követségi tanácsos, Neikov bolgár főkonzul és neje.

A terem közepéről a Ház asztalát elvitték, hogy elég hely maradjon a kormányzó számára, a ki ezen a ponton állva fogja letenni az esküt.

Fél-tizenegy óra. Rakovszky István elnök megrázza a csengőt, mire siri csönd támad a teremben. A mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása után emelt hangon jelenti, hogy Magyarország kormányzójának megválasztása következik. Dörgő éljenzés hangzik a Ház minden oldaláról:

— Éljen Horthy! Éljen Horthy Miklós!

Az elnök bejelenti, hogy a törvény értelmében a kormányzót titkos szavazással kell megválasztani és elrendeli a szavazást. A gyorsíróasztal előtt elhelyezett kazettához járulnak a képviselők és bedobják szavazataikat. Többeket meg is éljeneznek. Különösen Prohászka Ottokárt, Huszár Károlyt, Horthy Jenőt, a kormányzó öccsét, Rubinek Gyulát és a két Szabó Istvánt.

Tíz perc alatt mindenki leadja szavazólapját, mire a megszámolás következik nyílt ülésben.

Horthy Miklós a kormányzó.

Tizenegy óra öt perczkor néma csöndben hirdeti ki Rakovszky István elnök az eredményt. Leadtak száznegyvenegy szavazatot, ebből százharminczegy szavazat Horthy Miklós fővezérre esett.

Mikor Rakovszky kiejti a fővezér nevét, a képviselők felállanak, két-három perczig mennydörög az éljen, zug a taps, melyben ezuttal résztvesz a karzatok közönsége is. A férfibasszusok közé finoman csengő női hangok vegyülnek és a percz olyan magasztos, hogy az elnöknek nem jut eszébe a karzati figyelmeztetni a hárszabályoknak arra a szigorú pontjára, mely úgy szól: A karzaton tetszést vagy nemtetszést nyilvánítani szigorúan tilos. Hullámszik, zeng a hangorkán:

— Éljen a kormányzó! Éljen Horthy!

Ezután az elnök jelenti, hogy Apponyi Albert grófra hét szavazat jutott és egy szavazólap üres volt és két szavazat megoszlott. Majd így folytatja:

— Ennek alapján Horthy Miklóst Magyarország kormányzójának jelen'em ki.

A tetszészvihar újból kitör, perczekig zeng a hatalmas terem a taps és éljen ünnepi muzsikájától.

Az elnök most azt javasolja, hogy a megválasztott kormányzóért bizottság menjen, melynek elnöke Prohászka Ottokár, tagjai Gyömörey György, Patacsi Dénes, Szijj Bálint és Ugron Gábor.

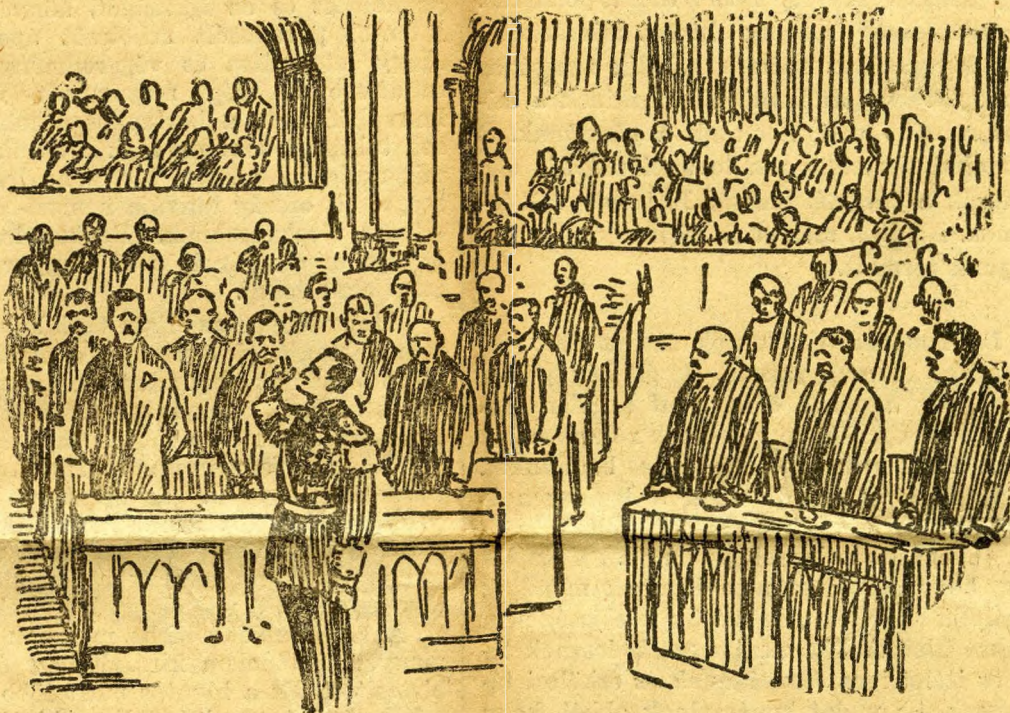
A Ház ehhez hozzájárult, mire a bizottság tagjai elindultak Horthy Miklósért. Közben az

elnök felszólítására a bizottságok tagjai, a kik eddig még nem tettek esküt, azt leteszik a Ház előtt. Az elnök ezután felfüggeszti az ülést.

Elindul a küldöttség.

Tizenegy órákor a képviselőház főbejárójánál megjelenik Prohászka Ottokár püspök, a kormányzóért menő küldöttség tagjaival. A tömeg megéljenzi a püspököt, a portás autokért kiált, előáll a főkapitány autója és egy perczcel később már sebesen robognak a gépkocsik az Akadémia-utca irányában a fővezér szálláshelyére.

A Gellért-téren, a mely szintén szépen van feldíszítve, hatalmas nézőközönség. A Gellért-szálló hallja magasrangu katonatisztekkel zsúfolt, a küldöttség megérkezését riadó éljenzés fogadja és azután félóráig teljes csönd. A Kemenes-utca felől autók gyülekeznek, fiatal tisztek jönnek ki a szállóból és várják a megválasztott kormányzó jövetelét. Pontban háromnegyed tizenkettőkor vezényszó hangzik el, a kürtös a diszjelet fujja, az őrség fegyverbe lép és szürkeprémes bundában, tengerészsapkával a fején kilép a kormányzó. Mögötte Prohászka püspök, Ugron Gábor, Gyömörey György, Patacsi Dénes és Szijj Bálint. Matyasovszky György főkapitány felül autójára, a fővezér elhelyezkedik a harmadik autón, a tisztek is kocsikra ülnek és riadó éljenzés közepette elindul a menet a parlamenthez.



Hullámszik a folyosó.

A teremből és a karzatokról szünet alatt a folyosókra tödült mindenki. A tábornokok és a többi tisztek boldogan és büszkén fogadják a gratulációkat, mert úgy érzik mindenki, hogy a fővezér kormányzóvá választásával a nemzeti hadsereget is külön megtiszteltetés és dísz érte. Különösen sokan veszik körül Lukachich Géza altábornagyot és Soós Károly tábornokot, a kinek finom és nobilis alakja nagyon népszerű az Országház folyosóján.

Érkezik a kormányzó.

Melegen tűz alá a tavaszi nap, sok száz embert csalt ki az Országház-térre és a kíváncsiak elhelyezkednek az Alkotmány-utca torkolatánál, a tér és a park szélein, valamint a képviselők feljárománál. Utolsó intézkedések hangzanak el, egyre több rendőr és rohamsisakos katoná von sorfalat, lovasrendőrök állnak a tér közepén és várják a kormányzó érkezését. Az Alkotmány-utca és a Váci-körút gyalogjáróinak szélén is nagy közönség vár. Az idő egyre mulik, de a kormányzó gépkocsija még nem mutatkozik.

Végre dölben gépkocsik robogása hallatszik. Már is feltűnik a téren egy katonai autó, telve piros sápkás tisztekkel. Két ór feltartóztatja az autót, de nyomban utána utat nyit, mert már feltűnik a kormányzó gépkocsija. A soffőr mellett Magasházy László szárnysegéd ül, a kormányzó mellett pedig Prohászka püspök foglal helyet. És felhangzik a közönség hatalmas éljenzése, lengenek a kalapok.

A főbejárónál katonás tisztelegéssel fogadja a gyalogság és a rendőrség a kormányzót. Subics János főportás lesegíti a kormányzót a bundát s azután a szélfogó üvegajtón át Horthy Miklós belép az előcsarnokba. Itt Lukovich Aladár háznagy mély meghajlással üdvözlö Magyarországi kormányzóját, a lifthez kalauzolja s a következő pillanatban már repült a felvonó az első emeletre. A kormányzó után a lépcsőkön felstetett a küldöttség, valamint a fővezér kara.

x x x x x x x x x x
x x x x x x x x x x
x x x x x x x x x x

Várakozás.

Izgatottan siet végig a folyosón Lukovich Aladár háznagy. A kormányzó megérkezett!

Tizenkét óra öt percz. A csengők megszólalnak, a képviselők helyeikre sietnek és a kormány tagjai is bevonulnak. Rövid néhány percz tel el, Huszár Károly miniszterelnök felemelkedik és nyomában a kormány tagjaival a baloldali ajtó távozik. A kormány tagjai az elnöki fogadóterembe mennek, hogy üdvözlőljék a kormányzót.

A kormányzó ezalatt már belépett az elnöki fogadóterembe, a hol azonnal fogadta a Ház elnökének és a kormány tagjainak üdvözlését. Majd a pártvezérek, köztük Andrássy Gyula gróf is az elnöki fogadóterembe sietnek, a hol rövid tanácskozás volt a kormányzó és a megjelentek között.

Már tizenkét óra elmúlt husz perczcel. A teremben az izgalom egyre növekszik. Halk zsongás tölti meg a termet, a nagy történelmi jelenet percei közelednek.

Félegy elmúlt, a kormány tagjai bevonulnak az ülésterembe, majd Rakovszky István elnök elfoglalja helyét, megrázza a csengőt és megnyitja az ülést.

Feszült csend, a jobboldali kis üvegajtóban megjelenik Magasházy László, a kormányzóvá választott fővezér szárnysegéde, utána belép a

a terembe Horthy Miklós tengerügyi egyenruhájában, összes rendjeleivel és vállbojtokkal díszítve, szolgálati bőrvél, sapkáját kezében tartva. Ebben a pillanatban mindenki felugrik helyéről, a képviselők, a gyorsírók, az újságírók és a karzat, finom kis női keszkenők lengenek és felviharzik az éljen. Horthy Miklós büszke főtartással, izgalomtól kissé sápadtan, de energikus arc kifejezéséből mitsem veszítve, a terem közepére megy és szemben az elnöki emelvényenyl feszes vigyázállásban megáll.

„En, Horthy Miklós esküszöm...”

Az elnök helyén ülve, a következőket mondja:

— Kormányzó ur! Magyarország nemzetgyűlése önt az ország kormányzójává választotta meg. Kérdezem: el méltóztatik-e fogadni Magyarország kormányzói tisztét?

Néma csönd. Minden szem a kormányzó felé tekint. Pillanatnyi szünet. Majd Horthy Miklós férfias hangon megszólal:

— Magyarország kormányzói tisztét elfogadom.

A képviselők lelkes éljenzésben törnek ki, majd az elnök így szól:

— Ez alkalomból a magyar nemzetgyűlés üdvözlét tolmácsolom kormányzó urnak és felkérem, hogy az esküt letenni méltóztatassék

Szabóky Jenő jegyző az előadói emelvényről olvassa az eskümintát, melynek szövegét a kormányzó érczes hangon mondja utána. Mere vigyázállásban áll, kardját bal kezében szbályszerűen tartja, jobbát a katonai eskük a kalmával szokásos módon fölemeli:

„En, Horthy Miklós, Magyarország megválasztott kormányzója, esküszöm az éltstenre, hogy Magyarországhoz hű leszek, törvényeit, régi jó és helybenhagyott szokásait megtartom és másokkal is megtartatom függetlenségét és területét megvédem, kormányzói tiszteletet az alkotmány értelmében a nemzetgyűléssel egyetértésben a felelős minisztérium útján gyakorlom és mindent meg-

teszek, a mit az ország javára és dicsőségére igazságosan megtehetek. Isten engem úgy segéljen!"

„Isten áldd meg a magyart!”

— *Az eskü letétele* — mondja az elnök, mire ismét fölzeng az éljen, melynek büszke zugásából egyszerre, talán senkitől sem kezdve, mindenki szívéből, mindenki lelkéből egyszerre kitörve, fölszárnnyal a meggyötört és reményét soha el nem temető nemzet gyönyörű fohásza:

»Isten áldd meg a magyart!...«

Magasztos jelenet. Énekel az egész képviselőház, énekelnek a karzatok, férfiak és nők meghatottan törlik le könyeiket, a szent és gyönyörűsége ének fölszárnnyal a magasba, mintha az eget ostromolná:

»Meggühödte már e nép
A multat s jövőt!...«

A kormányzó megindultan, egész valójában megrendülve, mozdulatlanul áll a terem közepén. Majd mikor az ének elhangzott, katonásan meghajtja magát előbb az elnöki emelvény, majd a képviselők felé s éljenriadalomtól követve, kíséretével elhagyja a termet.

A kormány lemond.

Innen a miniszterek tanácskozó-termébe vezették a kormányzót, a kinek elnöklésével minisztertanács volt. A miniszterelnök az egész nemzet nevében ama óhaját fejezte ki, hogy a jövő nehéz munkájában a kormányzó legyen mindig az alkotmány, a szabadság, a jog és az igazság védelmezője. Huszár Károly miniszterelnök erre bejelentette a kormányzónak, hogy a kormány a mai nappal misszióját befejezettnek tekinti és benyújtja lemondását.

Horthy Miklós kormányzó válaszában köszönetét fejezte ki a kormány eddigi működéséért, majd kijelentette, hogy egy cél fogja őt vezetni egész működésében: hogy hazáját boldoggá tegye. Egyben kérte a kormányt, hogy további elhatározásáig az ügyek vitelét vállalja el.

A kormányzó távozása.

Egy óra után néhány percczel ismét megélénkült az Országház-tér. Sürgős forgás támadt, rendőrök, katonák helyezkedtek el, autók gyülekeztek, ezuttal a miniszteri feljáró előtt, hogy a kormányzó távozásánál rendelkezésre legyenek. A közönség a park szélén gyülekezett. Az Alkotmány-utczában sok ezer ember állt sorfalat, az utczai forgalmat néhány percre megállították a rendőrök, hogy a feldiszipált utczákon át zavartalan útja legyen az eskütételről távozó kormányzónak. Nyalka huszártisztek jönnek le a miniszteri kapun, felkapnak az autókra, megjelenik a főkapitány, majd Horthy Miklós kormányzó Magasházy László százados szárnysegéd kíséretében. Ezuttal még hatalmasabb éljenzés hangzik fel, a hölgyek kendőjüket lobogtatják Horthy Miklós felé, a ki alig győzi az ovációit megköszönni. A gépkocsik elindulnak, ezuttal már a szabályos uton át, éljenzéstől visszhangzik az Alkotmány-utca, a Vilmos császár-ut és a távozó hat-hét gépköcsi nyomában összeesap az utca népe, szokatlanul eleven a Váci-körút, az ablakokban kíváncsi fejek s a tavaszi napsütésben szinte megkönnyebbülve veszi tudomásul a közönség, hogy Magyarországnak immár megválasztott kormányzója van!